

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladimíry Kikerlové a přísedících Hany Jirouškové a Ivana Haldy,

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozen [datum] v [obec], řidič, trvale bytem [adresa], adresa pro účely doručování [obec], [ulice a číslo],

je vinen, že

v přesně nezjištěné době na podzim roku 2014 v obci [obec], okres [okres], v rekreační chatě [číslo] poté, co nezletilá [celé jméno poškozené], [datum narození], vypila nezjištěné množství alkoholu a odešla spát, společně s [jméno] [příjmení], stíhaným zvláště, vstoupil do ložnice, kde nezletilá spala, a za použití násilí, kdy nezletilé drželi ruce, přes její výslovný slovní i fyzický odpor na ní vykonal pohlavní styk, ačkoli věděl, že nezletilá má teprve 15 let,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal uvedený čin souloží a na dítěti,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavce 1, odstavce 2 písmeno a), b) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 185 odstavce 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 81 odstavce 1 trestního zákoníku a § 82 odstavce 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) roků.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednal způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takový skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn provedenými důkazy a jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavec 6 trestního řádu, a to konkrétně z výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené], zhodnocením svědecké výpovědi [jméno] [příjmení], čtením znaleckého posudku, jakož i dalších listinných materiálů.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se k trestné činnosti doznal částečně, neboť uvedl, že s poškozenou měl dobrovolný pohlavní styk, o což ho dokonce požádala. Není pravdou, že by ji nutil nebo že by z ní strhával oblečení. Poukázal na to, že na chatě v [obec] byl s přítelkyní a s panem [jméno] [příjmení]. Obžalovaný uváděl, že soulož byla dobrovolná, poškozená s tím souhlasila a věděl, kolik je jí let; této, podle řeči její matky, kterou zná, mělo být 16 let. Poté uvedl, že na chatu v [obec] jel z toho důvodu, že svědek [příjmení] potřeboval přestěhovat rodiče do [obec] a věci potřeboval odvézt na chatu, tak obžalovaného požádal, zda by mu nepomohl. Na chatu jel tedy on sám, pan [příjmení] a poškozená. Když přišli do chaty, tak si lehl do přízemí chaty, [příjmení] řekl, ať jde k nim nahoru, kde došlo k hlazení, neboť poškozená ležela a nebránila se. Pohlavní styk s ní měli oba dva. Podle vyjádření obžalovaného došlo na chatě k prvnímu pohlavnímu styku s poškozenou, bylo to před panem [příjmení]. Pokud je v obžalobě uvedeno, že jeden souložil s poškozenou a druhý ji měl držet za ruce, takto není pravda, neboť když měl on pohlavní styk s poškozenou, tak pan [příjmení] stál za ním v místnosti. Po pobytu na chatě v [obec] se mu poškozená nevyhýbala, dokonce měli další pohlavní styk v kamionu.

3. Jednání a chování poškozené potvrdil i svědek [jméno] [příjmení], kdy k jednání na chatě uvedl, že [jméno] sama za nimi přišla, že chce sex. Obžalovanému dal lůžko dole v obýváku ve spodní části chaty a sám s poškozenou [celé jméno poškozené] spal v podkroví. K ničemu však nedošlo, pokud toto uvádí [jméno], tak lže. Svědek uvedl, že našel [jméno] v kalhotkách v kamionu pana obžalovaného, avšak to bylo ještě před [anonymizováno]. V [obec] nedošlo ani nemohlo dojít k sexu mezi obžalovaným a [jméno], neboť on sám ležel s [jméno] v podkroví a obžalovaný spal v obýváku. Toto je výpověď rozdílná o samotné výpovědi obžalovaného, který sám uvedl, že k sexu s [celé jméno poškozené] došlo.

4. Poškozená svědkyně [celé jméno poškozené] vypovídala jiným způsobem než obžalovaný a svědek [příjmení]. Uvedla, že skutečně s obžalovaným a panem [příjmení] jela na chatu do [obec], a zde došlo ke znásilnění ze strany jak obžalovaného, tak [příjmení]. Ze strany poškozené nebylo jednání dobrovolné. Připustila, že vypila alkohol, avšak když šla spát, oba přišli do horní části chaty, kde ji začali svlékat, a došlo ke styku. Měla pohlavní styk jak s obžalovaným, tak se svědkem [příjmení]. Nesouhlas projevovала tak, že se snažila od nich dostat pryč, utéct z postele, ale nešlo to, snažila se obžalovaného alespoň odstrčit. Jak dlouho toto bránění, než došlo k pohlavnímu styku, trvalo, nevěděla, uvedla, že pan [příjmení] byl u pohlavního styku, který měla s obžalovaným, a držel ji za ruce, které měla za hlavou. Na rozdíl od obžalovaného a svědka [příjmení] uvedla, že po jednání na chatě v [obec] mezi ním a obžalovaným již nedošlo k žádnému pohlavnímu styku.

5. Soud vyslechl i svědka [příjmení] [příjmení], který poukázal na to, že svědek [příjmení] byl jeho sousedem v chatové oblasti v [obec]. Pamatoval si pouze na jednání, kterému byl přítomen [příjmení] společně se svým kamarádem, kdy oba dva přijeli nějakou dodávkou, chtěli stěhovat věci, přitom se tam hrálo na kytaru. Zda to byl právě obžalovaný, který hrál na kytaru, to nevěděl. Svědek se poté vyjádřil i ke svědkyni, která tam byla s [příjmení], kdy si druhý den všimnul, že byla uplakaná, smutná, avšak z výpovědi svědka nebylo možno určit, zda se jednalo o [celé jméno poškozené] či zda se vyjadřuje k jednání, kterému byl přítomen nejen [příjmení], ale i obžalovaný.

6. Soud rovněž vycházel z písemných materiálů ve snaze nejen zhodnotit osobu obžalovaného, ale i ve snaze zhodnotit výpověď svědka [příjmení], kdy z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 11. 2017 pod č. j. 37 T 3/2017-1001 bylo zjištěno, že byl [jméno] [příjmení], druh matky

poškozené [celé jméno poškozené], odsouzen za trestnou činnost sexuálního charakteru páchanou právě na nezletilé [jméno] a její sestře, a to v průběhu roku 2013 až 2016, kdy mu za toto jednání byl uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců. Pokud tedy výpověď svědka u hlavního líčení nesla známky určité nepřesnosti, například, že [celé jméno poškozené] neměla na chatě v [obec] žádný pohlavní styk s obžalovaným [celé jméno obžalovaného], soud tuto nepřesnost v případě svědka řešil jako určité jednání vůči [celé jméno poškozené], za které on sám nyní vykoná trest odnětí svobody dlouhého trvání. Soud tedy vycházel z výpovědi [celé jméno poškozené] a z jejího tvrzení, že k protiprávnímu jednání obžalovaného došlo na chatě v [obec]. Soud neuvěřil výpovědi svědka [příjmení], který nejen nepřiznal držení [celé jméno poškozené] za ruce, ale měl být přítomen dle obžalovaného pohlavnímu styku, který měl obžalovaný s [celé jméno poškozené], tedy dobrovolného pohlavního styku, když sám svědek uváděl, že k žádnému styku nedošlo.

7. Jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] vzal soud za prokázané, že naplnil po stránce subjektivní i objektivní skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odstavec 1 a 2 písmeno a), b) trestního zákoníku, neboť bylo prokázano, že pohlavní styk s nezletilou [celé jméno poškozené] nebyl dobrovolný a tohoto styku se dopustil na dítěti, neboť [celé jméno poškozené] bylo v té době 15 let, o čemž obžalovaný věděl. Subjektivní stránku jednání obžalovaného dovodil soud v průběhu skutkového děje, kdy obžalovaný věděl, že poškozená je mladší 18 let; obžalovaný tedy chtěl porušit zájem společnosti na ochraně dětí před pohlavními styky. Jeho jedinou motivací bylo uspokojení vlastního sexuálního pudu. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.

8. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen, kdy obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně práva každého na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Obžalovaný pracuje jako řidič kamionové dopravy, v minulosti nebyl nikdy soudně trestán, rovněž tak nemá žádný záznam v evidenci přestupků. Soud tedy přihlédl k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem nápravy a má za to, že trest odnětí svobody v trvání dvou roků odložený na středně dlouhou zkušební dobu, a to v trvání tří roků, bude pro obžalovaného dostatečným varováním do budoucna a zajistí jeho nápravu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 25. září 2019

JUDr. Vladimíra Kikerlová v. r.
předsedkyně senátu